

industrija  
pohištva  
stol  
kamniki  
jugoslavija

STOL

GLASILO  
KOLEKTIVA

DUPLICA, 15. JULIJA 1971

LETO 18 — ŠT. 3

## BESEDA, DVE O POSLOVANJU

Poslovne rezultate ugotavljamo po sistemu knjigovodske tehnike periodično, to je za polletje, devetmesečno periodo ter letno, vendar nekatere od teh rezultatov ugotavljamo tudi v krajših časovnih presledkih oziroma mesečno.

Ker že razpolagamo s podatki in nekaterimi rezultati za prvih 5 mesecev, prav gotovo zanima širši krog našega kolektiva, kakšne poslovne rezultate dosegamo v letošnjem letu.

Od januarja do maja tega leta smo dosegli proizvodnjo, ovrednoteno po neto prodajnih cenah, v višini 54,2 milijona, dinarjev. Če primerjamo z enakim obdobjem lanskega leta, ko smo dosegli vrednost proizvodnje 42,5 milijona dinarjev, je to povečanje za 28%. Največje povečanje smo dosegli pri programu kovinal — 38% ter pri skupini pisarniškega pohištva — 31%.

Prav tako se je povečala tudi vrednost prodaje. V prvih petih mesecih tega leta smo namreč prodali za 48,4 milijona dinarjev blaga po neto prodajni vrednosti — se pravi po odbitku priznanih rabatov, prevoz in podobno, nasproti 38,4 milijona dinarjev v mesecih januar—maj leta 1970, ali za 26% več.

Po prodajnih območjih smo povečali prodajo na domačem trgu od 29,1 na 35,5 milijona dinarjev ali za 22%, pri izvozu pa od \$ 642.500 na 782.500 \$. Ko omenjamo povečanje prodaje, ne moremo mimo ugotovitve, da odpade del povečane vrednosti tudi na zvišanje cen v prvi polovici preteklega leta.

Navkljub dokajšnjemu povečanju prodaje pa le-ta le še ostaja za povečanjem proizvodnje za 2%. Kot razloge za tako stanje naj tu predvsem omenim prelaganje odpremnih rokov v gostinskem programu, do katerih je prišlo spričo nepravčasno zagotovljenih novih hotelskih kapacitet pisarniškega pohištva z ostalimi kapacitetami. Ta neuskkljenost bo kmalu odpravljena, saj bo novi obrat pisarniškega pohištva v kratkem pričel s proizvodnjo.

Opisana neuskkljenost proizvodnje s prodajo je imela za posledico tudi večjo vezavo obratnih sredstev. Zaradi zaostrene kreditno-monetarne politike Narodne banke nam ni v celoti in vselej uspelo v zadostni meri zagotoviti potrebna obratna sredstva. Posledica tega je bila povečanje naših obveznosti nasproti dobaviteljem, vendar zaenkrat še brez pomembnejših mandatnih tožb naših upnikov.

Obratna sredstva so bila angažirana po posameznih oblikah vezave takole:

Oblika obratnih sredstev	31. 5. 1970	31. 5. 1971	Indeks
Material	7 790	11 420	147
Nedokončana proizvodnja polzidelkov, gotov. izdelkov	13 212	14 854	113
Kupci doma	9 906	10 235	103
Kupci v tujini	4 340	7 375	179
Denarna sredstva	2 927	4 439	150
Vsega	38 175	48 323	127

Povečanje obratnih sredstev se giblje — gledano kompleksno — na ravni povečanja proizvodnje, vendar opazimo v strukturi dokajšnja odstopanja. Tako je nad ravni povečanja proizvodnje omeniti terjatve nasproti kupcem v tujini. Poglavitna razloga sta povečanje izvoza v prekoceanske dežele in razširitev kroga manjših odjemalcev preko izvoznih podjetij. Pri materialu je razlog nadpovprečnega povečanja iskati v spremembi strukture materiala, vse bolj se namreč večja delež vrednejših uvoznih materialov zaradi ustrezne spremembe strukture naših izdelkov. Daleč pod povprečnim zvečanjem pa so terjatve nasproti domačim kupcem.

V mesecu maju smo s konverzijo — spremembo dela

kratkoročnih kreditov v dolgo-

ročne — ojačali strukturo virov obratnih sredstev v višini 3,2 milijona dinarjev.

O poslovnem rezultatu bomo govorili prihodnjic, ko bo ugotovljen polletni rezultat, sedaj pa še nekoliko besed o gibanju osebnega dohodka. Kot je znano, je z zveznim zakonom prišlo v začetku tega leta do zamrznitve osebnega dohodka. Ta ukrep nam je dovoljeval le 4% povečanje, ker pa smo osebni dohodek v mesecih december in januar izplačali še brez tega povečanja, smo v februarju in marcu povečali OD za 8%. Že od vsega začetka smo dvomili v možnost, da bi bil sklenjen samoupravni sporazum do konca aprila ter bi s tem uredili vprašanje višine osebnih dohodkov. Priča-

kovali smo — praksa nam je pozneje dala prav — da bo omenjeni ukrep podaljšan. Spričo tega smo takoj oziroma istočasno podvzeli korake za delno odmrznitev osebnih dohodkov ter smo tako rekoč ob 12. uri tudi prejeli ustrezno dovoljenje od republiškega izvršnega sveta.

Na podlagi vsega opisanega so se poprečni osebni dohodki gibali v posameznih mesecih letošnjega leta takole:

I. 1.312,—, II. 1.367,—, III. 1.482,—, IV. 1.428,—, V. 1.410,—.

Pri višini mesečnih osebnih dohodkov moramo upoštevati tudi različno število ur v posameznih mesecih.

Po podatkih, ki jih je objavila SOB, smo bili v mesecu marcu v naši občini na IV. mestu za Menino, Rudnikom kaolina in Svilanitom ter pred Titanom, podjetjem Kamnik, Utokom in drugimi podjetji.

Menimo, da smo si z delno odmrznitvijo osebnih dohodkov v našem podjetju položaj na občinski lestvici v zadnjih mesecih izboljšali. Raven naših osebnih dohodkov je prav gotovo tudi v skladu z doseženimi rezultati, o katerih pa bomo nekaj več lahko povedali, ko bo sestavljen polletni obračun.

H. M.

## Kako in kje letujemo letos?

Družbeno-politične organizacije ter samoupravni organi podjetja so prišli letos do zaključkov, da je letovanje sodelavcev potrebno in koristno. Pod letovanjem mislimo organizirano letovanje v počitniških domovih.

Letos koristijo naši sodelavci počitniški dom v Piranu in dom v Jadranovem. Poleg navedenih domov pa bodo sodelavci letovali na morju tudi v drugih počitniških domovih, ki so si jih našli samoiniciativno.

Vsak sodelavec, ki letuje v počitniških domovih je upravičen do regresa in sicer v trajanju do 7 dni. Letošnji regres so odvisni od višine osebnega dohodka ter delovne dobe.

Delavski svet podjetja, ki je sprejel za letos lestvico regresov je postopal popolnoma pravilno, saj je iz prijav razvidno, da letos letuje precej ali celo večina sodelavcev z najnižjimi osebnimi dohodki, kar je vsakakor pozitivno in potrjuje, da je bila politika regresiranja pravilna.

Splošno znano je, da so kapitalisti prišli do zaključkov, da je delovnemu človeku treba omogočiti prijeten oddih in da celo kapitalisti v ta namen dajejo potrebna sredstva. Iz tega jasno izhaja, da je naša socialistična družba dolžna, da v okviru svojih možnosti omogoči čimvečjemu številu sodelavcev prijetno in udobno letovanje na morju in v planinah.

Vsekakor bo treba stremeti za tem, da bo čimveč sodelavcev med dopustom organizirano letovalo, kajti popolnoma jasno je, da je letovanje za organizem koristno in nujno, saj se organizem iz leta v leto vsled napornega dela troši, izgubljen energijo pa lahko nadomesti le počitek in rekreacija.

Zato je nujno, da nadaljujemo in še pojačamo počitniško letovanje, ker le tako bomo dosegli, da si bo delovni človek nabral novih moči za nadaljnje delo.

Upajmo, da bo prišlo do realizacije sklepa delavskega sve-

ta, to je do nakupa počitniškega doma v Crikvenici. Pogovori o nakupu doma v Crikvenici, ki je že izbran, potekajo v ugodni atmosferi, in če bo šlo vse po sreči, bomo prihodnje leto letovali že v novem domu v Crikvenici.

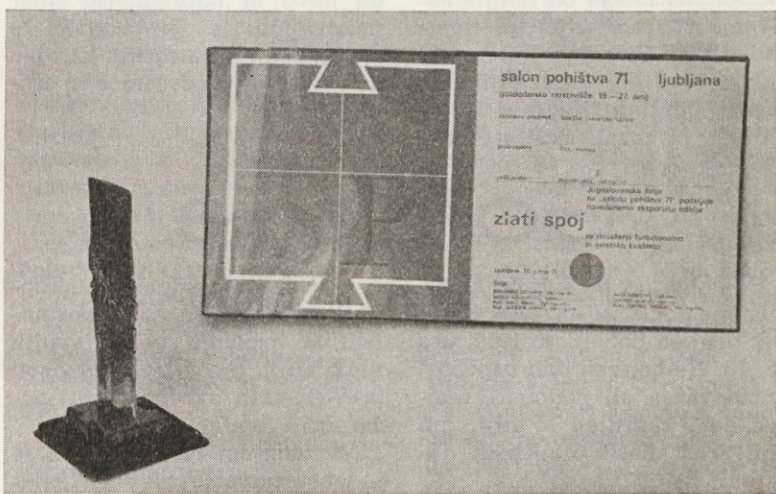
Vsem sodelavcem, ki odhajajo na morje in v planine želi uredniški odbor čimveč lepega vremena, prijetne zabave in dobre volje.

Uredniški odbor

### Salon pohištva 71

Salon pohištva na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani — tretji po vrsti — je bil odprt 19. junija. Na Salonu razstavlja v okviru grupe 9 osem slovenskih proizvajalcev: Brest, Javor, Lesonit, Marles, Meblo, Novoles, Stol in Tapo.

Dan pred uradno otvoritvijo Salona je grupa 9 pripravila tiskovno konferenco, na kateri so generalni direktorji podjetij opozorili na pereče probleme v slovenski pohištveni industriji, na probleme, ki so se pojavili



Zlati spoj in diploma s Salona pohištva 71, ki ga je naša tovarna prejela za sedežno garnituro Lotos

ob novih gospodarskih ukrepih: vprašanje stimulacije izvoza, problem kreditiranja itd.

Na površini 153 m<sup>2</sup> smo razstavljali bogate sedežne garniture: DC 9, garnituro Lotos, fotelje tip 4570, konferenčno mizo s fotelji tip 4575, barvasto pisarniško pohištvo BIRO/E, kinofotelje, stole iz plastične mase in stole ter fotelje za gostinstvo.

Med novitetami ostalih razstavljalcev smo videli sisteme sestavljivih omarastih elemen-

tov (Meblo dva sistema, Hoja en sistem) in pa precejšen izbor sedežnega tapeciranega pohištva.

Na Salonu podeljuje prideditelj za najboljše oblikovane izdelke najvišje priznanje zlati spoj z diplomom in častne pohvale. Letos je prejel novogoriški Meblo dva zlata spoja. Naša tovarna je prejela zlati spoj za sedežno garnituro Lotos, ki jo je oblikoval ing. Uršič Brane. Brest in Novoles pa sta prejela častne pohvale.



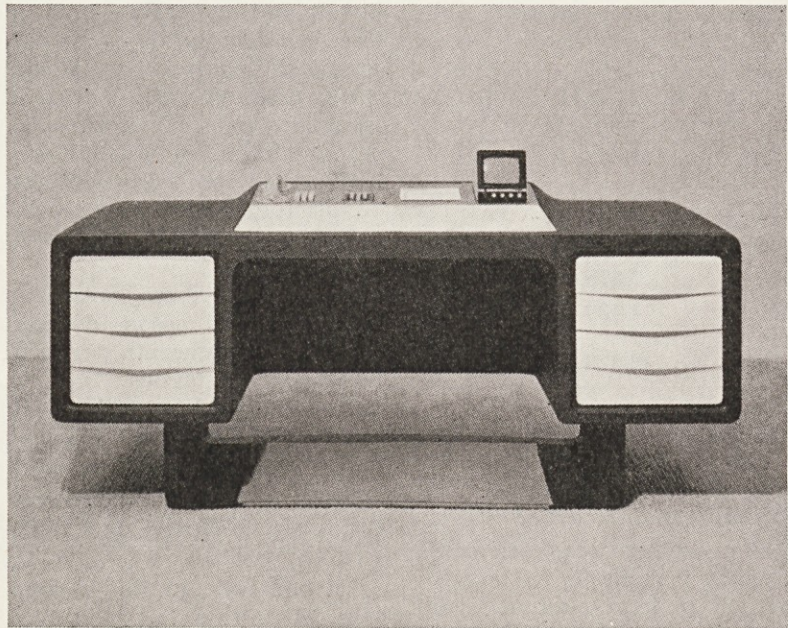
# Hanover 1971

V času od 22. do 30. aprila je bila v okviru hannoverskega sejma ena od največjih mednarodnih razstav pisarniškega pohištva, organizacijskih sredstev in strojev velike in male mehanografije.

Značilnost pri pisarniškem pohištvu je predvsem velik prodor barvnega pohištva, izdelanega v lesu in oblečenega v barvne folije, ali izdelanega v pločevini in barvanega. Pri tem pohištvu nastopajo vedno vsi kovinski deli kromirani. Kovinske predale vedno več

sestavljene iz elementov pisarniških miz, pisarniško kuhinjo v vgrajenih omarah in pisarniški regal, sestavljen iz nizkih omaric in polic.

Proizvajalci pisarniških strojev, ki proizvajajo tudi pisarniško pohištvo, so po svoji funkcionalnosti, oblikah in uporabi novih materialov v pohištvu precej naprednejši od specializiranih proizvajalcev pohištva. Tu zasledimo velik prodor praktilne, možnost vgrajevanja raznih strojev ter veliko komponentnost elementov.



Pisalna miza iz plastike z vgrajenimi elementi

nadomeščajo plastični zaradi cenenosti in večje funkcionalnosti. V splošnem pa večjih oblikovnih in funkcionalnih sprememb pri proizvajalcih pisarniškega pohištva ni bilo opaziti. Nastopajo le dopolnitve v programu in v posameznih detajlih z ozirom na kvaliteto izdelave. Svoje programe skušajo poudariti z razstavnimi aranžmaji in z različnimi barvnimi ter svetlobnimi efekti želijo opozoriti obiskovalca na razstavljenе eksponate. Enega od teh najaktivnejših aranžmajev je imela tudi firma VOKO, s katero sodelujemo v dopolnjevanju našega programa. Kot novosti je VOKO prikazal risalne mize,

Plastika osvaja tudi elemente za organizacijska sredstva. Prednosti so manjša teža in upravljanje brez ropota. Organizacijska sredstva, kot so sistemi map in regulatorjev, so ostala kot sistemi nespremenjena, spreminjajo se le detajli, kjer plastika lahko nadomesti kovino.

Ko ob pogledu celotne razstave hočemo potegniti zaključke in smeri razvoja z ozirom na našo panogo, lahko ugotovimo, da novo in naprednejšo smer nakazujejo le proizvajalci s programom pisarniških strojev in pohištva, predvsem z uporabo plastike.

U. B.

## Gorelo je

Še dolgo let bo v kroniki Industrije pohištva »STOL« Kamnik beležen dan 18. 6. 1971, ura 15. 15. Ne beležen dan uspehov, praznovanja ali podobno, temveč dan, zagrnen v gost, črn dim sredi naših najlepših obratov.

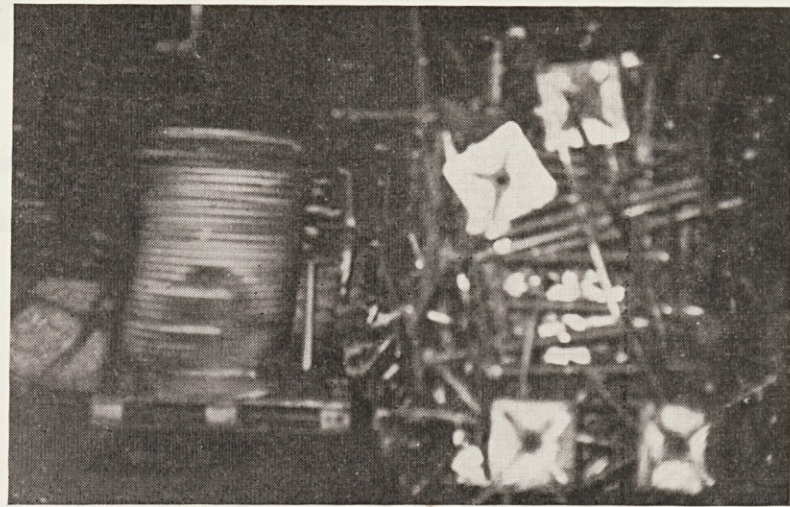
Vprašamo se, ali je mogoče, da nas doletevajo take tragedije? Materialna škoda je ogromna, gre v težke milijone, poleg tega pa še zastoj v proizvodnji.

Po eni strani se trudimo, da bi si izgradili in modernizirali nove proizvodne obrate, da bi bilo v njih najbolj sodobno urejeno delovno okolje, z najbolj sodobnimi stroji in modernimi napravami. Marsičemu se že vrsto let odrekamo, da smo si zgradili osnovno bazo za uspešno poslovanje in da nam je za jutrišnji dan zagotovljeno delo in kruh.

Po drugi strani se vprašamo, ali smo v stanju, da očuvamo to

naše z delom pridobljeno skupno imetje? Ali je vsak član kolektiva izpolnil poleg svojih vsakdanjih nalog tudi dolžnosti preventivnih ukrepov proti požarom?

Na zadnjem zasedanju DS se je obravnavala požarna tematika. Komisija za požarno varnost je redno po ustaljenih metodah opravljala preglede po vseh obratih. Vsa zapažanja so bila signalizirana in preko zapisnikov dostavljena za to odgovornim službam. Na podlagi ugotovljenega stanja se je tudi ukrepalo. Odstranjene so bile razne nakazane pomanjkljivosti. A žal, kot vidimo, je padel na vse nas velik črn madež. Nismo bili v stanju, da bi preprečili tako katastrofo. Pozitivna ocena, izrečena na DS komisiji za požarno varnost, je v kratkem obdobju izgubila sijaj. Kdo je pripomogel k temu? Cigaretetni ogorki? Mastne krpe? Neočičeno delovno okolje po končanem delu? Razne napake na električnih napeljavah? Trenja na strojih? Preobremenjeni stroji? Poškodbe na svetlobnih telesih? Splošno malomaren, površen odnos do delovnega okolja? Ali nameren požig? Vsi skupaj le ugibamo. Škode nam v celoti ne vrne nihče, čutili pa jo bomo vsi.



Po požaru v skladišču repromateriala

šeno delovno okolje po končanem delu? Razne napake na električnih napeljavah? Trenja na strojih? Preobremenjeni stroji? Poškodbe na svetlobnih telesih? Splošno malomaren, površen odnos do delovnega okolja? Ali nameren požig? Vsi skupaj le ugibamo. Škode nam v celoti ne vrne nihče, čutili pa jo bomo vsi.

Kaj nam je storiti v bodoče glede na dejavnost, ki je močno ogrožena od požarov? Potrebno

bo strogo izvajati vse protipožarne ukrepe. Kršitelje teh predpisov pa najstrožje kaznovati.

Ob zaključku pa vsem, ki so se trudili in pripomogli, da škoda ni bila še večja, najlepša hvala. V bodoče pa želimo, da sleherni član kolektiva aktivno sodeluje v naši protipožarni dejavnosti in po svojih močeh in tudi delček znanja usmeri v požarnovarnostno preventivo.

BAVČAR BORIS



Ne samo gasilci, vsi moramo biti budni pred požarom

## Več pozornosti racionalizatorjem

Tako kot v jugoslovanskem in slovenskem merilu tudi v našem podjetju ne moremo biti zadovoljni s številom izboljšav in izumov, katerih avtorji so naši delavci. Zaradi tega smo o tej problematiki vprašali Mirka Romiha, predsednika komisije za izume in racionalizacije. Povedal je naslednje:

Z racionalizacijo se ukvarjajo predvsem mojstri in delavci na svojih delovnih mestih. Te izboljšave so pravzaprav le izraz najhujših potreb za lažje in bolj organizirano delo. Z dokumentiranjem racionalizacij in nagrajevanjem le-teh se je pričelo v letu 1950, vendar še brez pravilnikov, pač pa le po občutku, zato se je lahko zgodilo, da je nekdo za manj vredno rešitev dobil večjo nagrado ali obratno: za boljšo rešitev manjšo nagrado. S pravilnikom o izumih in racionalizacijah se je to nagrajevanje uredilo. Višina nagrade je odvisna od tega, ali je bila racionalizacija izvršena prav na njegovem ali je bila izvršena na drugem delovnem področju in seveda od višine celotnega letnega prihranka podjetja zaradi boljšega in cenejšega dela. Kot rečeno, pravilnik o nagrajevanju racionalizatorjev je bil sprejet leta 1967 in zato menim, da je potrebno korigirati nagrade navzgor, deloma zato, ker

so bile že takrat nizko postavljene in deloma zaradi večjega interesa potencialnih racionalizatorjev.

Če bi bile nagrade za racionalizatorje primerno višje, menim, da bi delavci prijavljali več racionalizacij. Seveda pa bi morali racionalizatorje tudi bolj popularizirati.

Marsikdo pa racionalizacij oziroma idej niti ne prijavlja, ker misli, da to sodi v njegovo delovno dolžnost, kar je značilno predvsem za kovinsko delavnico. Jasno pa je, da bi pod takimi pogoji prijavili in nagradili več racionalizacij, število in višina nagrad pa bi občutno porasla. Denarja za to nam ne sme biti žal, ker so to izredno dobro vložene investicije. Ustvarjalnost v kolektivu smo dolžni vzpodbujati, kajti gospodarska uspešnost ni odvisna samo od fizičnega dela, ampak predvsem od ustvarjalnega miselnega dela. Postopek od ideje do izvedbe racionalizacije je zelo enostaven. Delavec prijavijo svojo idejo komisiji za racionalizacije ali analitiku časa, ki že lahko izračuna letni prihranek.

Če delavec težko pismeno prijavijo svojo idejo, jo lahko tudi ustno razloži komisiji za racionalizacijo. Sam postopek

od prijavljene ideje pa do realizacije je zelo kratek.

Letos so bile komisiji prijavljene in že realizirane le tri racionalizacije.

Jurjevec Lado, iz PE 4, je prijavil izboljšavo na avtomatski strojnici, kjer je montiral dodatni čistilni nož in s tem izboljšal kvaliteto struženih izdelkov.

Komatar Filip, prav tako iz PE 4, je izboljšal palete za vilčarje.

Hlade Jože, iz PE 8, je izboljšal montažo okovja na vratih pisarniških omar S programa.

Na splošno je bilo v preteklih letih največ racionalizacij iz PE 8, strojni in montažni oddelek.

Največkrat so se kot racionalizatorji pojavljali: Žagar Dominik, Hlade Jože, Krehlič Anton, Lanišek Ivan, Erjavšek Ivan.

Iz PE 4 so bili največkrat: Jurjevec Lado, Komatar Filip, Štebe Franc.

Iz PE 3 je bil: Šarc Tine.

Iz PE 2 sta bila: Bertonec Peter, Koželj Andrej.

Iz PE 1: Kač ing. Martin, Orešnik Tine.

V PE 5: Mestek Franc.

V PE 7 pa: Pohlin Ivan, Lužovec Franc, Rovtar Anton, Bavčar Boris, Štebe Maks in Adamič Marjan.

Seveda to še niso vsi racionalizatorji, zato naj prizadeti z razumevanjem oprostijo, če jih nismo imenovali.

Moram reči, da delo komisije ni težko, saj je malo prijav in še te pridejo do komisije večinoma že dokumentirane, seveda pa bi želeli, da bi imela komisija več dela, da bi bilo več racionalizacij.

## Manjši izdelavni časi

Primerni delovni pogoji, novi stroji in naprave, dobra organizacija dela, vse to daje pogoje, da pri proizvodnji pisarniškega pohištva upravičeno pričakujemo občuten dvig produktivnosti. S sistematičnim študijem metod dela že v fazi načrtovanja tehnologije, pa vse do študija med samim izvajanjem, dajemo študiju časa trdnejšo in še bolj smiselno podlago.

Tehnika študija dela naj bi z uvedbo sistema Work Factor pridobila nove najsodobnejše metode, saj bomo prav na ta način dobljene rezultate mogli primerjati z dosežki industrijsko naprednejših narodov. Pri tem pa nam vsem mora biti jasno, da ne gre in ne sme iti pot k povečani produktivnosti preko večjega fizičnega napora, preko naprežanja ob slabi organizaciji, pač pa za smiselno vlaganje čim manjšega potrebnega fizičnega napora in časa za doseganje čimboljšega rezultata. Razumljivo, da stremljenje po efektni industrijski organizaciji nima prav nič skupnega z odstopanjem od tkzv. »industrijskega tempa« — pa naj bo to na račun slabe organizacije priprave dela ali pa na račun neizpolnjevanja norm oziroma delovnih dolžnosti.

»Čas je zlato« — to reklo še vedno velja, ali pa celo vedno bolj. S tem spoznanjem, znanjem in sposobnostjo gremo v novem obratu z zaupanjem novim nalogam nasproti.

S. S.



# Lesariada v Celju

Letošnje tradicionalno srečanje športnikov lesno-industrijskih podjetij Slovenije je bilo v mestu ob Savinji. Organizator je bil LIK Savinja Celje, pod pokroviteljstvom glavnega direktorja tov. Edvarda Gobca.

Na razpis prireditelja tekmovanja se je v petih disciplinah: streljanju, odbojki, šahu, kegljanju in malem nogometu prijavilo 25 lesnoindustrijskih podjetij s preko 700 tekmovalci. Tolikšna udeležba je dokaz, da delovni kolektivi posvečajo veliko pozornost rekreacijski športni dejavnosti. Tudi prireditelju je tolikšna množičnost napravila ogromno skrbi glede same izvedbe tekmovanja.

Po svečani otvoritvi LESARIADE v soboto, 5. junija, ob 8.30 v prostorih TVD Partizan Gaberje so posebni avtobusi odpeljali tekmovalce na posamezna tekmovalna mesta v samem Celju in bližnji okolici. Celotna organizacija do prihoda na tekmovalna mesta je bila zelo dobra in vredna pohvale. Na samih tekmovalnih mestih pa je organizacija delno odpovedala in dogajale so se razne anomalije, predvsem v malem nogometu ter streljanju, kjer so bili naši strelci, predvsem pa strelke, oškodovani.

Z ozirom na prvo LESARIADO, njen pobudnik in organizator je bil Novoles Novo mesto, je bila druga LESARIADA glede na množičnost doseženih uspehov mnogo uspešnejša. Predvsem so izstopala

posamezna podjetja kot: Brest Cerknica, LIK Savinja Celje, Elan Begunje, Marles Maribor in Tovarna meril Slovenj Gradec, kar je dokaz večletnega načrtnega dela na športnem področju.

Skupni rezultati II. športnih iger lesne industrije Slovenije:

1. mesto	Brest Cerknica	274 točk
2. mesto	LIK Savinja	265 točk
3. mesto	Elan Begunje	262 točk
4. mesto	Marles Maribor	251 točk
5. mesto	Tovarna meril Slovenj Gradec	240 točk
6. mesto	Novoles Novo mesto	221 točk
7. mesto	Meblo Nova Gorica	220 točk
8. mesto	Jelovica Škofja Loka	193 točk
9. mesto	Stol Kamnik	191 točk
10. mesto	Glin Nazarje	132 točk

Naprej pa so se razvrstili: LIK Kočevje, LIP Slovenske Konjice, LIP Bled, KLI Logatec, LIPA Ajdovščina, Javor Pivka, LIP Slovenj Gradec, ZLIT Tržič, LIKO Vrhnika, Garant Polzela, Slovenijales Maribor in SVEA Zagorje ob Savi.

Stol pa je v posameznih panogah dosegel naslednja mesta:

Streljanje moški	5. mesto	34 točk
Streljanje ženske	7. mesto	28 točk
Kegljanje moški	17. mesto	14 točk
Kegljanje ženske	8. mesto	28 točk
Šah	3. mesto	41 točk
Mali nogomet	9. mesto	24 točk
Odbojka ženske: niso tekmovali		
Odbojka moški	10. mesto	22 točk
Skupaj		191 točk

Iz skupnega rezultata in pa rezultatov posameznih panog je razvidno, da nismo imeli ženske odbojkarske ekipe, ki bi nam zagotovila dodatnih 31 točk ne glede na uvrstitev, kar bi nam pri skupnem seštevku dalo 222 točk in uvrstitev na kar solidno 6. mesto.

Na večer pred tekmovanjem v petek, 4. junija, je bilo sklenjeno, da tretje športne igre

lesne industrije Slovenije organizira Brest Cerknica, ker ta kolektiv drugo leto praznuje 20-letnico obstoja. Drugi resni interesent je tovarna Meblo iz Nove Gorice za leto 1973. Leta 1974 pa naše podjetje Stol praznuje 70-letnico svojega obstoja, zato mislim, da glede na razvoj podjetja in na zadosten

čas samih priprav lahko vključi v svoj program tudi organizacijo V. LESARIADE.

Glede na množičnost in uspešnost takih športnih tekmovanj in glede na dogovor na II. LESARIADI v Celju, da lahko organizator uvede dodatne discipline, je potrebno, da naše podjetje resno in organizirano nadaljuje z že pričeto športno dejavnostjo še bolj množično. Potrebna bo večja angažiranost sodelavcev. Saj vemo, da zdrav šport razvedri ter fizično krepi človeka po naporem delu.

U. F.

Predvidevanja za rešitev tega problema so, samo v doglednem času tega ne moremo pričakovati. Zbiranje sredstev na vseh mogočih nivojih od krajevnih samoprispevkov, združevanje sredstev gospodarskih organizacij in prispevka za otroško varstvo ne obrodijo zaželenih sadov. Nisem prepričan, da so vsa ta sredstva povsod racionalno izkoriščena. Verjetno pa bo sedanja generacija malčkov prerasla v pionirke in mladince, preden bodo ta predvidevanja uresničena.

Vsa nanizana dejstva naj prikažejo, s kakšnimi težavami se srečujejo ljudje v naši bližnji okolici. Naj tudi oni, ki bodo v prihodnosti rabili usluge takšnih ustanov, vedo za probleme.

F. J.

# Ustrezno organizacijo proizvodnji

Poslovna politika, proizvodni program, delovna izkustva in tradicija so elementi, ki odločilno vplivajo na organizacijo proizvodnje in poslovanje. Sodobna organizacija razpolaga z najrazličnejšimi teoretskimi in praktičnimi sredstvi, od katerih se najbolj uveljavljajo elektronski računalniki. Elektronska obdelava podatkov pa zahteva, da v pogoje, ki trenutno vladajo v proizvodnji in organizaciji, vnesemo teoretski model organizacije, ki ni izdelan za vsako prakso. Elektronski možgani ne ustvarjajo organizacije, temveč jo moramo sami izgrajevati, predvsem tako, da spoznamo proizvodnjo in poslovno politiko podjetja, ne pa, da stopnji proizvodnje in določeni taktiki prodaje vsiljujemo neustrezno organizacijo.

V poslovni politiki se čedalje močneje kaže misel, da mora biti naš proizvodni program tak, da zadovoljuje kupce, kar pomeni, da dobi komercialna funkcija zbiranja naročil, ne pa agresivne prodaje. V proizvodnji pa se kažeta dva principa:

1. kontinuirana proizvodnja od decimiranega lesa do zmontiranega končnega izdelka;

2. proizvodnja univerzalnih polizdelkov in sklopov na skladišče in nato montaža teh glede na naročila.

Prvi princip je značilen za naše težke stole in fotelje s komplicirano tehnologijo, ti so sestavljeni iz specifičnih polizdelkov. Specifični polizdelki so tisti, ki so samo za en tip izdelka in se v nobenem drugem tipu ne pojavljajo.

Drugi princip se pojavlja pri pisarniškem pohištvo in pri stoli, ki imajo univerzalne polizdelke. Univerzalni polizdelek je tak, da ga lahko montiramo v različne tipe končnih izdelkov. Taki polizdelki so: mizna plošča, struženi polizdelki, zafurnirani sedeži itd.

Spoznanje o specifičnih in univerzalnih polizdelkih in sklopih mora biti naše temeljno izhodišče v organizaciji proizvodnje in poslovanja, na osnovi katerega lahko zavzamemo konkretna stališča pri:

- razpisovanju delovnih nalogov in dokumentacije,
- sistemu šifriranja,
- standardizaciji,
- organizaciji skladišč,
- knjigovodskem poslovanju.

1. Razpisovanje delovnih nalogov in dokumentacije

Delovne naloge ločimo na proizvodne in montažne. Proizvodne delovne naloge razpisujemo za proizvodnjo univerzalnih polizdelkov in sklopov v končni izdelek. Ni nujno, da ima montažni nalog samo montažne operacije, temveč lahko vsebuje tudi strojno obdelavo univerzalnih polizdelkov v specifične za konkretni tip izdelka.

Za izdelavo specifičnih izdelkov izdamo enotni proizvodno-montažni delovni nalog. Proizvodno-montažni delovni nalog zajema proizvodnjo specifičnih polizdelkov iz decimiranega lesa ter montažo teh polizdelkov v končni tip izdelka.

2. Sistem šifriranja

Specifičnih izdelkov ne šifriramo, ker so taki polizdelki določeni s končnim tipom. Ostanejo samo šifre za univerzalne polizdelke in sklope in teh je manj kot specifičnih.

Delovnih nalogov ne označujemo s posebnimi številkami, temveč je proizvodni delovni nalog za izdelavo univerzalnega polizdelka določen oz. označen s šifro tega polizdelka, zaporedna številka pa označuje serijo, enako so označeni enotni proizvodno-montažni delovni nalogi kar s tipom končnega izdelka in zaporedno serijo. Montažni delovni nalogi pa se označijo s tipom izdelka brez zaporedne serije, ker montaža nima serijskega značaja proizvodnje in je odvisna od opreme.

3. Standardizacija

Ločevanje polizdelkov na univerzalne in specifične ter dejstvo, da šifriramo samo univerzalne polizdelke, nam omogoča prehod k standardizaciji in standardnim polizdelkom.

4. Organizacija skladišč

Skladišča organiziramo za univerzalne polizdelke in sklope, za izdelavni in pomožni material ter za končne izdelke. Za specifične polizdelke ne rabimo skladišč, ker se ti v njih ne zadržujejo, niti jih ne moremo voditi po skladiščih, ker jim odpade šifra.

5. Knjigovodsko poslovanje

Organizacija skladišč za univerzalne polizdelke in ukinitvev skladišč za specifične polizdelke, nam omogoča jasnejše poslovanje, ker odpade administrativno delo s knjigovodskimi skladišči in fiktivnimi podatki, ki karikirano izgledajo takle: izdelek se danes naloži na kamion in odpelje kupcu, jutri se poroča v skladišče, čez nekaj dni pa se razknjiži polizdelke in taki podatki gredo potem v obdelavo in nato sledijo poročila. Knjigovodstvo mora operirati s podatki, ki so odraz proizvodnje in se posluževati delovne dokumentacije, to je delovnih listkov, ki so element vodenja in kontrole proizvodnje. Z oddanih delovnih listkov takoj ugotovimo, na kateri stopnji obdelave je določena serija oz. kakšna je nedokončana proizvodnja. V tem smislu nam delovni listek omogoča kontrolo vmesnih knjigovodskih skladišč ali deponij, ki jih sedaj kontroliramo z nabavnicami in odpremnici. Z izkrižanjem vseh lastnosti delovne dokumentacije lahko nedokončano proizvodnjo ovrednotimo ne le po direktnih stroških materiala, temveč tudi po direktnih stroških izdelavnih osebnih dohodkov.

Pri načrtovanju organizacije poslovanja za novo tovarno so bila omenjena stališča stalno prisotna. Tehnološka in delovna dokumentacija, ki je pripravljena za razmnoževalni stroj ORMIG, ter sistem planiranja in kontrola proizvodnje more služiti pripravi dela kot tudi računovodstvu. Kontrolo učinkovitih ur (dejanskih ur) iz delovnih listkov nadomesti ži-

Nadalj. na str. 5



Letos so nas na lesariadi uspešno zastopale tudi ženske ekipe

## Kje živijo naši otroci

V letu 1965 so z dograditvijo stanovanjskega bloka na Duplici naši najmlajši dobili svoj prostor. Opremo in prostor je financiralo podjetje Stol, kar pa pri odgovornih ni bilo dovolj cenjeno. Res, da je bila to zasilsna rešitev, vendar začetek je bil. Bojazan, da ustanova ne bo polno zasedena, se je kmalu pokazala za neutemeljeno. Začetne težave so bile premagane in življenje v vrtcu je šlo svojo pot.

Kaj pa sedaj?

Prostora je za 25 malčkov, vpisanih pa je 40 otrok, na srečo ne pridejo vedno vsi. Prav zanimivo in žalostno hkrati je, kako morajo reševati zagato v prostoru. Mnogo truda in potrpežljivosti je potrebno, da

prenašajo take razmere. Vsak dan je potrebno dvakrat spremeniti igralnico v spalnico in obratno ter jedilnico v igralnico. Najbolj od vsega pa me moti gneča, ko gredo otroci iz vrtca. Verjetno se bodo z mojo ugotovitvijo strinjali vsi starši, ki imajo otroke v ustanovi, da jih takšno stanje odbija in neradi hodijo ob tem času po otroke. Kakor vse ostalo je tudi prehrana urejena le zasilsno. Kuhano hrano nosijo iz menze, jasno je, da zaradi svoje dejavnosti ne morejo vedno zadovoljiti tudi potrebe vrtca. Kdor si je imel možnost ogledati funkcionalno urejeno ustanovo za otroško varstvo, lahko presodi, da so naše razmere res žalostne.



# Delali smo na Ekvatorju

V mesecu aprilu in maju so trije naši sodelavci montirali naše izdelke v verjetno najlepši konferenčni dvorani na svetu in sicer za konferenco OAE v Kampali, glavnem mestu Ugande. Ker vtisi iz Ugande zanimajo večje število bralcev, smo poklicali na razgovor Dominika Žagarja iz PE 8.

»Konferenčno zgradbo v Kampali je skupno s kooperanti gradilo in opremljalo podjetje Energoprojekt iz Beograda. Iz Stola smo bili trije in sicer Milan Pohlin, Stanko Žavbi in jaz, od slovenskih podjetij sta bila še po dva monterja iz Mebla in SVEA Zagorje.

dvoranah pa fotelje tipa 4553 in 4755.

Skupno smo montirali približno 4000 foteljev, poleg tega pa še nekaj miz in rex garnitur.

Kot že rečeno, pomagali so nam domačini, vendar so precej počasni, kar pa ni čudno, saj so močno podhranjeni. Njihova povprečna starost znaša 40 do 42 let, pa tudi umrljivost otrok je velika, prehrana pa sestoji iz čaja, neke vrste korenja in plodov kruhovca.

Z montažo naših izdelkov smo končali že 11. maja, kar je predstavljalo rekorden čas, sicer pa je res, da smo dnevno

bližno 3000, tako da smo morali paziti, da se ne izgubimo. Poleg glavne konferenčne dvorane so še tri manjše, bifeji, kuhinja, pošta, press center, skladišča itd.

V Ugandi smo ostali še dva dni, ki smo ju izkoristili za izlet na izvir Nila in na ekvator.

Ob Nilu smo videli ogromne plantaže čajevca, banan in pomaranč ter seveda hidrocentralo. Ta centrala stoji prav ob izviru Nila. Ker poteka zemeljski ekvator blizu Kampale, smo se odpeljali tja. Znano je, da na ekvatorju opoldne sije sonce popolnoma navpično. Iz turističnih razlogov imajo na ekvatorju postavljenih več znakov, ki označujejo to mejo (glej sliko).

Pokrajina je podobna našemu Primorju, le s to razliko da tam ni kamenja, pač pa rodovitna zemlja, trava, cvetje, kaktusi. V času, ko smo bili tam, je bilo okrog 30—35° C v senci, vsako noč pa dež. Zrak je precej slab, tako da se kar težko diha. Nadmorska višina je 1200 m.

Prebivalci so predvsem črnici, tudi vlada je sestavljena samo iz črncev, prisotni pa so še Indijci in Angleži. Hoteli in trgovine so v privatnih rokah in to predvsem Indijcev. V predmestjih je precej nečistoče, črnske hiše pa so narejene iz protja in blata, le bogatejši imajo zidane hiše.

Domačini ob sobotah in nedeljah ne delajo, takrat je zanje praznik. Oblečejo se v živopisna dolga oblačila. Videli smo tudi invalide-berače in otroke, ki so prosili za denar, pijačo in cigarete. Cigarete so tam precej drage, najcenejše so, preračunane v naš denar, 8 din, drago pa je tudi pivo: 4—5 ugandskih šilingov (8 do 10 din), njihovo žganje je kuhano iz fig in sladkornega trsa, ki pa še daleč ni tako okusno kot naše. Gostilne oziroma podobni lokali so tam odprti do 22. ure, bari pa le do 24. ure, seveda pa ni tako urejeno kot je pri nas.

Če bi še moral na tako delo, bi se le težko odločil zanj, Afrika me ne mika več.«



Z Brnika smo se preko Beograda odpeljali v petek, 23. 4., v Ugando. Od letališča pa do naše nastanitve je bilo še 37 km. Celotno potovanje je trajalo 18 ur. Po namestitvi v hotelu smo nekaj ur počivali, v soboto popoldne pa smo že začeli s pomočjo domačinov odpirati zaboje z našimi izdelki, kar je trajalo do ponedeljka. Seveda smo vse sproti razvrščali po tipih in barvi. V glavni konferenčni dvorani in balkonih smo montirali nekaj več kot 2000 kinofoteljev, v manjših treh

imeli spanja le 4—5 ur, jedli pa smo le enkrat dnevno, saj za več tudi nismo imeli apetita.

Od 11. do 16. maja pa smo tudi »stolovci« obijali stene v prostorih zgradbe z danzer ploščami. Celotna stavba je bila dokončana 16. maja in jo je prevzel ugandski minister za gospodarstvo, po prevzemu pa je bila zakuska za vse, ki so delali na tej zgradbi. Kot zanimivost naj povem to, da je stavba šesterokotne oblike, njen zunanji obseg ima 600 do 700 m, zgradba pa ima samo vrat pri-

## Ekскурzija DIT v Nemčijo

Že tradicija je, da vsakih 2 do 3 leta organizira DIT STOL ekskurzijo z namenom, da člani spoznajo dosežke v tehnologiji lesne industrije, večje sejemske prireditve za lesno panogo in končno, da vidijo življenje drugih dežel, kulturne in turistične znamenitosti.

Tudi letos smo se odločili za tak namen ekskurzije. Program je obsegal obisk mednarodnega sejma lesnih strojev in pisarniške opreme v Hannoveru. V nadaljevanju smo obiskali Nizozemsko in se vrnili preko Belgije, Nemčije in Avstrije domov.

Hannoverski sejem je tudi letos predstavil vse dosežke evropske industrije lesnoobdelovalnih strojev, kar je bilo še

posebej zanimivo za naše člane, ki jih je večina prvič obiskala ta sejem. Zaradi zasedenosti hotelskih kapacitet smo morali prespati dve noči v Wildemanu, 50 km pred Hannoverom v Artrskem pogorju. To nas ni prav nič motilo, saj smo se v treh prijetnih zasebnih hotelčkih kar domače počutili.

Sam kraj je zelo podoben naši Gorenjski, saj nas je mimogrede pozdravil tudi spomladanski sneg. Prav tako, kot je prijazna pokrajina, so gostoljubni ljudje, kar nas je vse prijetno presenetilo.

Po dveh dneh bivanja v Wildemanu in celodnevem obisku sejma smo se napotili proti Amsterdamu. Nemčija nam je

ostala v spominu kot izredno urejena dežela, nekoliko začuden pa smo bili nad živopisnostjo pristaniškega Amsterdama. Mesto je dajalo videz prometne zmede zaradi velikega števila kolesarjev, saj smo potrebovali dobro uro, da smo se prebili skozi gnečo ob koncu delovnega dne. Kraj je zelo slikovit, s starimi hišami ob kanalih, po katerih plavajo čolni s turisti, tovari, cvetličnimi trgovinami, včasih pa so čolni kar stanovanjski prostori.

Na naši poti skozi Nizozemsko smo občudovali čudovita cvetna polja tulipanov, vodne kanale, pašnike in pridnost ljudi, ki so iztrgali skoraj eno petino zemlje morju.



Pred odhodom iz Amsterdama še skupni posnetek na letališču

Naši nadaljnji postanki so bili: kratek postanek za ogled Rotterdama — največje evropske luke, Antwerpna ter glavnega mesta Belgije Bruxellesa, kjer smo prenočili. Na večernem sprehodu smo občutili izredno dinamiko tega novoporojajočega se središča mnogih evropskih inštitucij.

Z odhodom iz Bruxellesa smo zaključili krog naše poti ter se

napotili skozi Nemčijo in Avstrijo domov.

V prijetnem razpoloženju, polni čudovitih vtisov smo končali potovanje v prepričanju, da takšne ekskurzije koristijo sprostivni v zblizevanju ljudi ter omogočajo članom vsestranski razvoj, tako strokovni kot splošni, kar je bil tudi osnovni namen ekskurzije.

Š. S.

## Program in delo sveta krajevne skupnosti Duplica

Če samo bežno pogledamo naše razvijajoče se naselje, takoj ugotovimo veliko potrebo po ureditvi komunalnih naprav in to vsaj najnujnejših.

Res je, da je celotno naselje še v izgradnji, vendar se nekateri zaselki že dokončujejo in je zaradi tega nujno, da začnemo z resno akcijo, ki bi doprinesla čim prejšnjo rešitev posameznih najnujnejših zadev.

Do sedaj so občani že vložili preko 380.000 din v izgradnjo javne razsvetljave, zelenic, cest in igrišč.

V bodoče pa bomo imeli na razpolago 3.000.000 din, ki se stekajo iz samoprispevka.

Iz prispevka za uporabo mestnega zemljišča pa bi moralo letno dotekati vsaj 40.000 din, ker pa prav tu ni reda in so občani dolžni preko 50.000 din, je jasno, da Svet Krajevne skupnosti tudi ne more v redu izvajati programa, ki si ga je postavil.

V letošnjem letu je Svet Krajevne skupnosti imenoval komisijo, ki naj bi zastavljeni program izvajala čim hitreje.

Program v glavnem obsega izdelavo pločnika po levi strani ceste proti Kamniku ter ureditev avtobusnih postajališč. Poleg tega pa mora Krajevna skupnost skrbeti za vzdrževanje cest, parkov, zelenic in igrišč.

Priprave glede graditve pločnikov so v teku. Prijavljenih je več izvajalcev, ki bodo v kratkem dali svoje ponudbe, komisija pa naj bi izmed njih izbrala najboljšega ponudnika.

Na splošno željo občanov, da se z izgradnjo začne čimprej, pa bomo primorani dela izvajati etapno in to iz razumljivega razloga, ker se tudi sredstva zbirajo počasi.

Krajevna skupnost je hotela najeti v ta namen kredit pri

banki, vendar ga lahko dobimo šele leta 1972.

Svet Krajevne skupnosti je sklenil, da se vzame kot prva etapa izgradnje odsek dolg 600 metrov: od gostilne Šofer pa do Osnovne šole Duplica. Ta odsek je za naše šolobvezne otroke tudi najbolj nevaren zaradi vedno gostejšega prometa.

Če pogledamo tudi z druge strani, je pa ta del tudi neko središče naselja, ki ga je potrebno čimprej urediti.

Svet Krajevne skupnosti istočasno apelira na delavski svet tovarne Stol, ki naj bi vzporedno asfaltiral ploščad pred tovarno, kar bi veliko prispevalo k lepšemu izgledu našega kraja ter tovarne Stol.

Svet Krajevne skupnosti Duplica bi tako v letošnjem letu vložil za ureditev teh zadev preko 110.000 din, drugo leto pa bi z delom nadaljevali.

Petkovšek Franc

## Nekaj za smeh

Stara šala

Mladenič prinese šalo k uredniku. Ko jo le-ta prebere, vpraša:

»Čigava pa je šala, ki ste jo prinesli?«

»Moja,« se zlaže mladenič.

»Res? Potem pa niste več tako mladi, kot bi kdo mislil prvi hip.«

Ne vidi

Žena možu iz postelje:

»Ljubi, kakšno je danes vreme?«

»Ne vidim, je preveč megleno.«

Revmatična

»Ali veš, zakaj je toliko Slovenk revmatičnih?«

»Ne, povej!«

»Ker ležijo zraven fajtnih moških.«



# O drugem kongresu samoupravljalcev Jugoslavije

Od 5. do 8. maja letos sem se kot delegat samoupravljalcev naše tovarne udeležil II. kongresa samoupravljalcev, ki je bil v Sarajevu. V veličastni stavbi, ki je menda veljala 34 milijard starih din, Skenderiji, v kateri je veliko naše opreme, predvsem stoli, je prisostvovalo preko 4000 delegatov samoupravljalcev iz vse Jugoslavije. Navzočih je bilo ogromno število tujih delegacij, gostov, novinarjev, reporterjev itd. V tej ogromni stavbi je več malih dvoran, ki so namenjene za manjše prireditve, v spodnjem delu stavbe so veliki prostori: samopostrežne trgovine, lokali, restavracije, bifeji, razstavniki ipd.

Vsem delegatom je bil ob prihodu na mesto dodeljen kongresni material v jeziku republike, iz katere je bil delegat. Že pred samim kongresom se je vsak delegat opredelil za raz-

pravno temo po komisijah. Delo kongresa je potekalo v štirih komisijah, jaz sem se odločil, da sodelujem v prvi komisiji, ki je zavzemala področje »Nadaljnja graditev, razvoj in napredek učinkovitosti samoupravljanja v delovnih organizacijah«. To komisijo je vodil predsednik ZSJ tov. Dušan Petrovič. Prvi dan kongresa je potekal na plenarnem zasedanju ob izvolitvi organov kongresa in referata tov. Edvarda Kardelja. Vsi smo nesrtpno čakali prihod in pozdravni govor tov. Tita. Težko je opisati vzdušje, ki je vladalo v dvorani, ob prihodu tov. Tita. Vsi navzoči smo vstali in z dolgotrajnim ploskanjem in vzkliki pozdravili tov. Tita. Po končanem pozdravnem govoru so tov. Titu podelili zlato plaketo samoupravljalcev. Zunaj pred dvorano Skenderije se je zbrala velika množica Sarajevčanov, ki so preko zvočnikov sprem-

ljali delo kongresa. Drugi dan kongresa smo delali po komisijah. V naši komisiji, ki je štela ca. 900 delegatov, se je že prvi dan razprave prijavilo za diskusijo okrog 80 delegatov. Zaradi prevelikega števila prijavljenih diskutantov se je razprava omejila na 5 minut. Razprava je potekala na podlagi osnutka resolucij, ki so zajemale:

1. politiko izgradnje dohodka in delitev le-tega;
2. kadrovska politiko o organizacijah združenega dela;
3. izobraževanje, znanstvenotehnično kulturo in ustvarjalnost v tehniki, proizvodnji in organizaciji dela;
4. samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje kot osnova samoupravnega odločanja;
5. delovni pogoji delavca, sposobnost in varstvo pri delu;
6. politika zaposlenosti in zaposlovanja;

7. stanovanjska politika in pogoji stanovanja;
8. kreditna politika;
9. združevanje občanov;
10. vseljumska obramba ipd.

Bilo je precej kritičnih pripomb na osnutek resolucije, predvsem na ustavni amandma 21. in 22. člena ustave.

Delegat iz Virovitice se je dotaknil stimulacije lesno-predelovalne industrije za tista podjetja, ki izvažajo. Govora je bilo o integraciji lesno-predelovalne industrije in gozdnih podjetij v BIH. Nadalje so govorili o težkem položaju gradbenih in tekstilnih delavcev itd.

Razprava je bila zelo ostra. Nekaj diskusij pa so delegati onemogočili z živžgom zaradi lokalistične razprave posameznikov.

Iz vsega tega je razvidno, da so vsi delegati v diskusijah postavljali vprašanja tistih področij, ki težijo in zavirajo naš

družbeni in gospodarski razvoj naše socialistične družbene ureditve.

Zadnji dan plenarnega zasedanja kongresa samoupravljalcev so se sprejemali sklepi in resolucije, bil je sprejet tudi sklep, da se 27. junij proglasi za dan samoupravljalcev. V zaključnem govoru kongresa je govoril tudi tov. Tito, ki je poudaril pomen tega kongresa ter izrazil željo za hitrejši in uspešnejši razvoj delavskega samoupravljanja. Vrsto besed je tov. Tito izrekel na račun tistih, ki zavirajo naš družbeni sistem.

Vsi delegati smo se razhajali v prepričanju, da je II. kongres samoupravljalcev Jugoslavije razrešil vrsto vprašanj, ki se nanašajo na odstranitev tistih kočljivih zadev, ki zavirajo hitrejši in bolj stabilni razvoj naše socialistične ureditve.

MAKS ŠTEBE

## Ustrezno organizacijo proizvodnji

Nadalj. s 3. strani

gosna ura, ostane kontrola izdelanih komadov, režijskih ur ter evidenca odsotnosti. Na ta način dobi poenterka ustrezno funkcijo v tehniki lansiranja oz. dispečiranja v verigi priprave dela, ki jo tvorijo planer, terminer, lanser oz. dispečer. Krogotok dokumentacije ustvari informacijski sistem s centrom v pripravi dela. Kartoteka delovnih nalogov in osnovnega izdelavnega materiala nam predstavlja centralno memorijo, iz katere imamo na hitro pregled nad držanjem rokov, stanjem materiala, stopnjo proizvodnje in na osnovi tega lahko pravočasno in učinkovito ukrepamo, knjigovodstvo pa more v vsakem času izvesti obračun končane in nedokončane proizvodnje.

Poslovna politika, analiza proizvodnje in sedanje stanje nam kažejo, da šablon v organizaciji ni. Kljub temu, da imamo računalnike, ne gre vse po enem kopitu, ker tako dobimo

množico podatkov, s katerimi je težko kontrolirati in voditi proizvodnjo. Sedaj to množico podatkov rešujemo z uvajanjem elektronske obdelave podatkov. Ker količina podatkov narašča, računamo na nakup večjega računalnika, vendar podatki se množijo naprej in potreben bo še večji.

Najprej moramo začeti kanalizirati izvor podatkov. Ne smemo se obremenjevati z obdelavo fiktivnih podatkov. Z njimi ne dosežemo namena kontrole proizvodnje, ker v gozdu ne vidimo dreves. Za vsako skupino izdelkov, glede na specifične in univerzalne polizdelke, moramo določiti režim poslovanja in ne predpisati en režim za vse izdelke. Tehnološka in lansirna dokumentacija, sistem šifriranja in sodelovanje priprave dela s knjigovodstvom so naši argumenti, s katerimi moremo obvladati položaj v organizaciji proizvodnje in poslovanja.

S. F.

## Iz zgodovine Stola

Na željo naših sodelavcev bomo v naslednjih številkah v nadaljevanjih objavljali zgodovinski razvoj tovarne Stol od prvih začetkov pa do leta 1971.

Na prostoru sedanje tovarne je bila v preteklem stoletju kmečka domačija »Škofica«, ki je imela tudi mlin in žago. Mlin je bil verjetno že pred letom 1867, žaga pa je začela obratovati kasneje. Duplica je bila takrat vasica s kakimi 20 hišami. Mimo vasi je leta 1891 stekla železnica, vendar brez postaje, ta je bila zgrajena šele v letu 1933.

Leta 1902 je prišel na Duplico Luka Habat, bogat pek in gostilničar iz Zagorja, ki je imel veliko veselje do elektrotehnike. Videl je, da bi se dala vodna moč Bistrice dobro izkoristiti za elektrarno. Zato je od Franca Škofica kupil na Duplici hišo št. 8 z mlinom, žago, gospodarskim poslopjem in nekaj zemljiških parcel. Habatu se je kot družabniku pridružil njegov svak Franc Saks, ki je

imel v Ljubljani svojo elektrotehnično delavnico. Oba sta za izgradnjo elektrarne in tovarne za izdelavo lepenke vložila vse svoje premoženje, pomagala sta si s posojili, vendar je bilo tudi to premalo. Vodna kolesa sta nadomestila z dvema turbinama, toda še prej sta morala povečati vodni kanal, tako da je bil pretok vode 4 m<sup>3</sup>/sek.

Družabnika sta začela pod firmo »Kamniška tovarna lepenke in elektrarna Habat in Saks« poslovati 1. 1. 1903, registracija pa je bila opravljena 16. 4. 1903.

Zaradi že omenjenega pomanjkanja denarja sta prišla v take finančne težave, da je bil nad firmo 30. 11. 1903 raz-

Nadalj. na str. 6



Modernizacija tovarne je opravila svoje, takih prizorov že davno ne vidimo več

# Delo, rekreacija in samoupravljanje

Sedaj, ko začenjamo s proizvodnjo v novem obratu ploskovnega ali bolje rečeno pisarniškega pohištva, ni več dvoma in pomislekov, če bomo uspeli ali ne. Ko je padla ideja za izgradnjo novega obrata, je bilo mnogo članov kolektiva mišljenja, zakaj je potrebno še vedno graditi. Saj gradimo že vsa povojna leta. Bolje bi bilo, da moderniziramo proizvodnjo v že obstoječih obratih in pri tem bi lahko razdelili več osebnih dohodkov. Strokovnjaki so dokazovali, da je v starih prostorih težko organizirati sodobno tehnologijo, ki je nujno potrebna, če hočemo obdržati proizvodnjo in prodajo pisarniškega pohištva.

Tovaren, ki želijo proizvajati podobno pohištvo, je vedno več. Ker so bili prikazani ugodni rezultati, se takratnemu DS ni bilo težko odločiti za gradnjo. Vsi člani DS in kolektiva želimo, da bi z manj truda proizvajali več, bolje in več zaslužili.

Z mislijo o novem obratu pa ne smemo pozabiti na naše zdravje in razvedrilo. Naš počitniški dom v Piranu je že zastarel in stisnjen v ulici, kjer je res težko preživeti mirno noč. Nujno je, da dobimo dom, kjer bo poleg prijetnega kopanja v morju mogoče tudi mirno spat. DS je že jeseni sklenil, da zgradimo dom na severnem Jadranu. Do realizacije sklepa

pa ni prišlo, ker bi bila izgradnja takega doma po mnenju nekaterih ljudi predraga. Po večkratnih razpravah na sejah DS in komisije za življenjske pogoje in rekreacijo smo začeli iskati že zgrajen dom. Komisija si je ogledala že več domov v okolici Crikvenice, vendar je bilo za to sezono že prepozno, ker so bili že vsi domovi rezervirani. Če hočemo imeti za prihodnjo sezono lasten in udoben dom, bo treba takoj in resno začeti z reševanjem tega problema. V kolektivu je tudi nekaj članov, ki mislijo, da dom ob morju ni potreben, češ, da morje ne prija vsem članom kolektiva. Komur so všeč planine ali drugi kraji, si jih prav

tako lahko privoščijo pod enakimi pogoji, kot so ob morju. Mišljenja pa sem, da v današnjem toku življenja in dela, človek, čeprav misleč, da more, si mora dobiti čas za odmor in razvedrilo, da bo kos vsem nalogam, ki jih terja življenje.

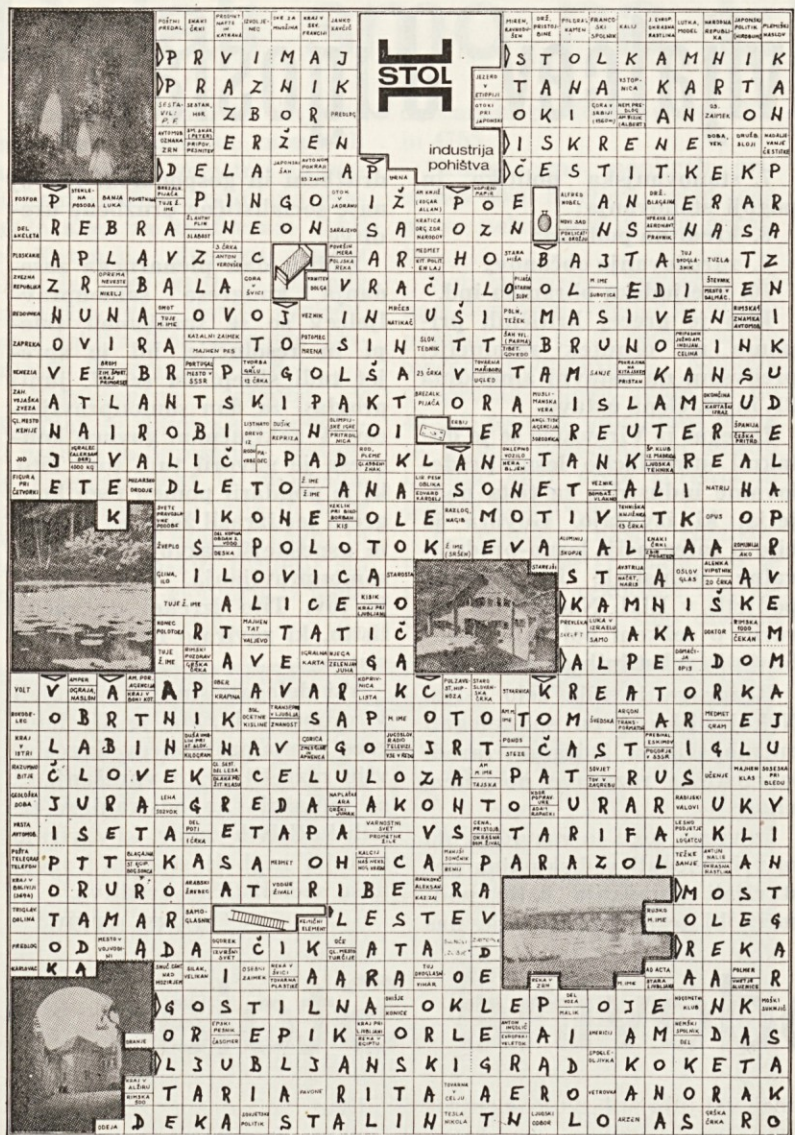
Rad bi omenil tudi pojmovanje, kaj je DS. Veliko ljudi je v kolektivu, ki mislijo, da je biti član DS enostavno. Tam sedi, poslušaj in potrjuješ vse, kar kdo predlaga. Nekateri zopet mislijo, zakaj bi bil član DS, če se moji predlogi ne upoštevajo. Zavedati se moramo, da imamo v kolektivu razne strokovne službe, ki predloge in sklepe pripravljajo tako, da bi bilo za kolektiv najugodnej-

še. Zato na sejah DS poslušamo poročila, o njih razpravljamo in jih dopolnjujemo, če se pokažejo pomanjkljivosti. Ko se stvari razčistijo, DS odloči, če se s predlogom strinja ali ne. Vsak član DS se mora pri glasovanju zavedati, da ne more ščititi samo lastnih interesov, ampak celotnega kolektiva. Prav tako so vse službe in člani kolektiva dolžni, da sprejete sklepe DS upoštevajo, se po njih ravna in jih izpolnijo.

Zato mislim, da ne pretiravam, če poudarjam pomen DS in odgovornosti članov pred kolektivom in družbo.

Predsednik DS  
Slavko Benda





Franc Puh, PE 1, kontrolor, upokojen;

Zvone Gorenc, PE 3, nekvalificirani delavec;

Alojz Antonin, PE 8, mizar; Ivan Čevka, PE 5, mizar;

Danijel Poljanšek, PE 3, nekvalificirani delavec;

Janez Bajde, PE 1, nekvalificirani delavec;

Ivan Zlatnar, PE 3, nekvalificirani delavec;

Roman Štebe, PE 3, orodni ključavničar, odšel v JA;

Edvard Horvat, PE 3, nekvalificirani delavec, odšel v JA;

Jože Kaker, PE 8, mizar;

Jožefa Gajser, PE 8, nekvalificirana delavka;

Valentin Gorjup, PE 6, mizar, mizar, mizar;

Valči Peterlin, PE 8, nekvalificirana delavka, invalidsko upokojena;

Drago Ahčin, PE 7, mizar; Boris Tomec, PE 1, gozdarski tehnik;

Janez Šuštar, PE 8, mizar; Filip Repnik, PE 7, priučen brusilec lesa, invalidsko upokojen;

Silvo Jeras, PE 3, nekvalificirani delavec;

Danica Martinjak, PE 8, nekvalificirana delavka;

Vladimir Zajc, PE 2, strojni ključavničar;

Janez Drmastja, PE 4, pleskar;

Janez Ambrož, PE 8, mizar, mizar, mizar;

Izpit za kvalificiranega mizarja je napravil Miro Gorjup. Po dvomesečnem tečaju pri Gasilski zvezi Slovenije sta opravila izpit za priučenega gasilca Alojz Burja in Franc Petek.

Pri Delavski univerzi Kamnik so uspešno končali 80-urni tečaj prve pomoči in se tako usposobili za bolničarja v enoti civilne zaščite:

Alojz Breznik iz PE 7;

Dominik Poljanšek iz PE 2;

Frančiška Repenšek iz PE 8;

Ivan Veber iz PE 3.

M. Kotnik

# Iz zgodovine Stola

Nadalj. s 5. strani

glašen stečaj. Stečajni postopek je bil končan konec 1906 leta oziroma na začetku 1907. Habet je pobegnil v Ameriko, ker se je zaradi stečaja bal kazni. Tako je prvi poskus uvažanja industrije na Duplici propadel.

Kot ustanovno letnico našega podjetja navajamo leto 1904, ker se je verjetno že v stečajnem postopku začela preusmerjati dejavnost propadlega podjetja. 1. 4. 1907 je kupil podjetje kot najvišji ponudnik Ivan Bahovec. Bahovec je bil trgovec s špecerijskim blagom, ukvarjal pa se je tudi s prekupčevanjem zemljišč in iskanjem rude. Opustil je misel o izdelovanju lepenke in proizvodnje električne energije ter zgradil najprej žago in parketarno, posloval pa je pod imenom: »I. Bahovec — tovarna lesnih izdelkov in žagarska obrt Duplica.«

Tovarno je opremil s stroji, ki jih je nabavil v Gamelnah in na Čehoslovaškem. Tovarna je izdelovala parket in stole, ki jih je izvažala tudi v Kairo, Aleksandrijo, Singapur, Buenos Aires itd. Na razstavi v Italiji leta 1912 so bili stoli že nagrajeni s tremi odlikovanji. Bahovec je hotel izdelovati vitre za stole, kupil je stroj za izdelovanje viter, toda ga ni uporabljal, ker ni znal nihče ravnati z njim.

O tem, na kakšen način je Bahovec prišel na misel, da bi izdeloval stole, sta znani dve verziji. Prva govori, da je takrat v Sloveniji več podjetij izdelovalo stole, vendar je bilo povpraševanje mnogo večje od ponudbe, zato je Bahovec iz podjetja Šwigelj v Borovnici prevzel strokovnjaka Škorbiča in pričel izdelovati stole.

Druga verzija pa pravi, da je Bahovec dobavljal les tvrdki Thonet-Mundus in, da so ga uslužbenci te tvrdke navdušili, da je začel izdelovati stole po sistemu Thonet, na domačem trgu je to firmo izrinil in tudi v tujini dobil dober glas.

Bahovec je podjetje širil, v tovarni je zasadil tudi vrbe, da bi izdeloval košare, število delavcev je naraslo na 150. Hotel je ustanoviti delniško družbo, vendar je bilo premalo zainteresov in zato do tega ni prišlo.

Po prvi svetovni vojni Bahovec ni imel več veselja, da bi nadaljeval z delom v tovarni, zato jo je 9. 11. 1918 prodal tvrdki »I. Bahovec — nasledniki.«

Kupci oziroma družabniki so bili: Karel Pollak st., ing. Vladimir Remec in njegov bratranec Franc Remec. Bahovec ni bil družabnik, ampak je podjetju le pustil svoje ime.

## Remec & Co

Nova firma je kmalu sprejela svoje ime. 2. 8. 1921 je bila registrirana firma Remec & Co — tovarna upognjenega pohištva in lesnih izdelkov, družabniki pa so bili: ing. Vladimir Remec, Helena Remec (hči Karla Pollaka) in Franc Remec (bratranec), ki je 1926 leta izstopil iz podjetja.

Vodja podjetja je bil Vladimir Remec, strojni inženir, ki si je nabral nekaj prakse v Ameriki in drugje. Razen tega podjetja je Remec vodil še pod-

jetje Žaga na Duplici. Tovarno je povečal in moderniziral ter stalno izpopolnjeval. V začetku je imel isti proizvodni program kot Bahovec, leta 1926 pa je že začel izdelovati furnir, pisarniško opremo, pohištvo, opremo za kino dvorane, kavarne, šole inštitute itd.

Imel je trgovske stike z Avstrijo, Italijo, Albanijo, Anglijo, Malto, Ciprom, Alžirrom, Egiptom, Sudanom, Arabijo, Irakom, Indijo Severno Ameriko itd., kar je omogočila velika konjunktura v letih 1925—1930.

Zaradi stalnih investicij in nastopa gospodarske krize se je Remec zadolževal in začel še bolj izkoriščati delavce, tovarna je prišla v tako krizo, da je banka 1934 leta postavila prisilno upravo, ki je bila ukinjena šele med vojno. Pod prisilno upravo je zapadel tudi hranilni sklad, v katerega so morali delavci obvezno prispevati 10% že itak majhnega zaslužka.

Se nadaljuje

# V Gorico

Sodelavec Jože se je lansko leto nekaj dni službeno mudil v Novi Gorici. Dopoldne in del popoldneva je preživljal ob strokovnem izobraževanju, zvečer pa je šel za nekaj ur v mesto. Tako je bilo tudi tistega večera. Gledal je na sporede kinematografov, pa nikjer ni mogel prebrati naslova primerne filma. Slednjič je le izvedel, da vrte v sosednjem Solkanu domači film, ki je bil posnet prav v teh primorskih mestih. Jože se je z avtobusom odpeljal v Solkan, v naglici pa je pozabil pogledati na vozni red, če ima zvezo za nazaj.

Filma je bilo konec, Jože je bil spet na avtobusni postaji, a v Novo Gorico ni ta večer peljal noben avtobus več. Prišel je štopati. Prvi, ki je ustavil, je bil nek Italijan. Jože mu je povedal, kam bi se rad peljal, Italijan pa je slabo razumel slovensko in je na kratko prikimal:

»A Gorizia!« Kar bi po naše pomenilo: V Gorico. Odpeljala sta se. Ničesar se med vožnjo nista pogovorila, ker se nista mogla, ustavila pa sta na mejnem prehodu, pred cariniki.

Italijan jim je kazal svoj potni list, tega pa so zahtevali tudi od Jožeta. Ves presenečen jim je pričel pripovedovati, da ni hotel sem. Italijan je nekaj časa gledal Jožeta, nato pa spravil iz sebe:

»Io penssavo, che voj andate a Gorizia.« Kar po naše pomeni: »Saj ste vendar hoteli v Gorico.«

Končno so cariniki le ugotovili, da gre za nesporazum. Res je Jože hotel v Gorico, vendar ne v Staro, ali tako, kot ji pravijo Italijani, v Gorizio, pač pa v Novo Gorico.

C. S.

Naslednja številka glasila izide ob otvoritvi novega obrata. Neobjavljeni članki bodo objavljeni v naslednji številki.

**GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA INDUSTRIJE POHIŠTVA STOL KAMNIK. IZDAJA DELAVSKI SVET.**  
**GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK JANEZ CERAR. TISK: UČNE DELAVNICE ZAVODA ZA SLUŠNO IN GOVORNO PRIZADETE V LJUBLJANI.**

## Kadrovske novice

### Prišli od 7. 4. do 25. 6. 1971

Frančiška Dolmovič, PE 3, nekvalificirana delavka;

Franc Golob, PE 2, nekvalificirani delavec;

Boris Tomec, PE 1, gozdarski tehnik;

Janko Virient, PE 2, kovinostrujar, prišel iz JA;

Danijel Poljanšek, PE 2, nekvalificirani delavec, prišel iz JA;

Rajko Petek, PE 2, soboslikar;

Janez Igljč, PE 1, nekvalificirani delavec;

Franc Balantič, PE 4, nekvalificirani delavec;

Drago Veit, PE 3, nekvalificirani delavec, prišel iz JA;

Darko Brelih, PE 8, nekvalificirani delavec, prišel iz JA;

Miroslav Marčun, PE 4, nekvalificirani delavec;

Matevž Šarc, PE 4, nekvalificirani delavec, prišel iz JA;

Jože Šuštar, PE 3, nekvalificirani delavec, prišel iz JA;

Mihela Pirc, PE 8, nekvalificirana delavka;

Kazimir Hace, PE 8, lesnoindustrijski tehnik;

Ana Blažinčič, PE 7, nekvalificirana delavka;

Milan Sušnik, PE 8, nekvalificirani delavec;

Branko Piliček, PE 2, nekvalificirani delavec;

Rajko Golob, PE 1, mizar, mizar, mizar;

Vladimir Homovec, PE 3, kovinostrujar;

Marija Hribar, PE 7, nekvalificirana delavka;

Jožica Petrovič, PE 7, nekvalificirana delavka;

Grozda Strmšek, PE 9, nekvalificirana delavka, začasno v PE 3;

Slavko Kostanjšek, PE 9, nekvalificirani delavec, začasno v PE 3;

Ivanka Slapak, PE 7, nekvalificirana delavka.

Po pogodbi o delu smo za čas šolskih počitnic zaposlili tudi 40 šolarjev in dijakov, starih nad 15 let. Na obvezni šolski praksi pa so bili še 4 dijaki ekonomske srednje šole in 8 dijakov tehnične srednje šole — lesnoindustrijske smeri.

### Odšli so:

Janez Berlec, PE 4, nekvalificirani delavec;

Alojz Repnik, PE 1, lesnoindustrijski tehnik;

Milan Gorenc, PE 4, nekvalificirani delavec;

Franc Koncilja, PE 7, mizar;

Franc Bravhar, PE 7, nekvalificirani delavec, invalidsko upokojen;

Anton Čevka, PE 6, nekvalificirani delavec, invalidsko upokojen;

Ivan Ciglarič, PE 4, nekvalificirani delavec;

Franc Poljanšek, PE 3, nekvalificirani delavec;

Rudolf Kuhar, PE 4, nekvalificirani delavec;

Alojz Strmčnik, PE 8, nekvalificirani delavec;

Branko Štojs, PE 1, nekvalificirani delavec;

Janez Breznik, PE 8, izdelovalec vezanih plošč, upokojen;

Janez Golob, PE 8, mizar;

Franc Pirkovič, PE 1, komercialist;